

Guvernul României - Ordonanță de urgență nr. 202/2008 din 04 decembrie 2008

Ordonanța de urgență nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale

În vigoare de la 08 decembrie 2008

Consolidarea din data de 03 iulie 2025 are la bază publicarea din Monitorul Oficial, Partea I nr. 825 din 08 decembrie 2008 și include modificările aduse prin următoarele acte: L 217/2009; OUG 128/2010; L 187/2012; OUG 37/2019; OUG 79/2022; OUG 135/2024; Ultimul amendament în 14 decembrie 2024.

Având în vedere angajamentele internaționale asumate de România în calitate de stat membru al Organizației Națiunilor Unite și al Uniunii Europene,

ținând seama de faptul că actele cu forță juridică obligatorie ale acestor organizații stabilesc în sarcina statelor membre obligația de a adopta anumite măsuri legislative pentru punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale instituite de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, în baza art. 41 din Carta Națiunilor Unite, și de Uniunea Europeană în cadrul Politicii externe și de securitate comune,

având în vedere că România nu a adoptat până în prezent unele măsuri de acest tip, cum ar fi stabilirea autorităților competente cu soluționarea solicitărilor persoanelor fizice și juridice de drept privat pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale acestora afectate de măsurile restrictive internaționale sau stabilirea unor sancțiuni pentru neîndeplinirea obligațiilor stabilite în actele obligatorii adoptate pe plan internațional,

luând în considerare necesitatea eliminării grabnice a acestei carențe și considerând că aceasta este o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată și care contribuie la îndeplinirea unor obligații asumate de România în calitate de stat membru al Uniunii Europene și al Organizației Națiunilor Unite și la evitarea acționării statului român în justiție, în fața instanțelor naționale, în fața Curții de Justiție a Comunităților Europene și a Curții Europene a Drepturilor Omului,

ținând cont, totodată, de necesitatea creării cadrului juridic pentru punerea în aplicare la nivel național a sancțiunilor internaționale, care nu au caracter obligatoriu, adoptate în cadrul unor organizații internaționale sau de către alte state, precum și a celor adoptate prin decizii unilaterale ale României sau ale altor state,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

ARTICOLUL 1

Domeniu de aplicare

- (1)** Prezenta ordonanță de urgență reglementează modalitatea de punere în aplicare, la nivel național, a sancțiunilor internaționale instituite prin:
- a)** rezoluțiile Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite sau alte acte adoptate în baza art. 41 din Carta Națiunilor Unite;
 - b)** regulamente, decizii și alte instrumente juridice ale Uniunii Europene.
- (2)** Prezenta ordonanță de urgență reglementează și modalitatea de punere în aplicare la nivel național a sancțiunilor internaționale, care nu au caracter obligatoriu, adoptate în cadrul unor organizații internaționale sau de către alte state, precum și a celor adoptate prin decizii unilaterale ale României sau ale altor state, în îndeplinirea scopurilor prevăzute la art. 2 lit. a).

ARTICOLUL 2

Semnificația unor termeni

- (1)** În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele înțelesuri:

a) sancțiuni internaționale - restricțiile și obligațiile în legătură cu guvernele unor state, cu entități nestatale sau persoane fizice ori juridice, adoptate de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, de Uniunea Europeană, de alte organizații internaționale sau prin decizii unilaterale ale României ori ale altor state, pe care România decide să le implementeze, în scopul menținerii păcii și securității internaționale, prevenirii și combaterii terorismului, asigurării respectării drepturilor omului și libertăților fundamentale, dezvoltării și consolidării democrației și statului de drept și îndeplinirii altor scopuri, în conformitate cu obiectivele comunității internaționale, cu dreptul internațional și cu dreptul Uniunii Europene;

b) persoane și entități desemnate - guvernele statelor, entitățile nestatale sau persoanele care fac obiectul unor sancțiuni internaționale;

c) bun - orice tehnologie sau produs purtător de valoare economică sau destinat satisfacerii unui anumit scop, corporal ori necorporal, care aparține sau este deținut ori aflat sub controlul unor persoane sau entități desemnate sau care face obiectul unei măsuri sancționatoare sectoriale; sunt asimilate definiției bunurilor fondurile și resursele economice;

d) serviciu - orice prestație furnizată în mod obișnuit în schimbul unei remunerații, în sensul stabilit la art. 57 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

e) serviciu care vizează domeniul audiovizual - un serviciu astfel cum este definit la art. 1 alin. (1) pct. 1 și 1¹ din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare;

f) fonduri - mijloace financiare și beneficii de orice natură, care includ, dar nu se limitează la: numerar, cecuri, creanțe în numerar, cambii, ordine de plată și alte instrumente de plată; depozite la instituții financiare sau la alte entități,

solduri de conturi, creanțe și titluri de creanță; valori mobiliare negociate la nivel public și privat și titluri de creanță, inclusiv titluri și acțiuni, certificate reprezentând valori mobiliare, obligațiuni, bilete la ordin, garanții, obligațiuni negarantate și contracte derivate; dobânzi, dividende sau alte venituri ori profitul provenit din active ori generat de acestea; credite, drepturi compensatorii, garanții, garanții de bună execuție sau alte angajamente financiare, inclusiv asigurările și reasigurările; scrisori de credit, conosamente, contracte de vânzare; cote-părți din fonduri sau resurse economice și documentele care atestă deținerea acestora;

g) înghețarea fondurilor - orice acțiune menită să împiedice circulația, transferul, modificarea, utilizarea, accesul sau tranzacțiile cu fonduri, susceptibilă să aibă ca rezultat modificarea volumului, a valorii, a localizării, a proprietății, a deținerii, a naturii sau a destinației acestora sau orice altă modificare care ar permite utilizarea fondurilor, inclusiv gestionarea portofoliilor;

h) resurse economice - activele de orice fel, corporale sau necorporale, mobiliare sau imobiliare, care nu sunt fonduri, dar pot fi utilizate pentru obținerea de fonduri, bunuri sau servicii;

i) înghețarea resurselor economice - prevenirea utilizării resurselor economice pentru a obține fonduri, produse sau servicii în orice mod, inclusiv prin vânzare, închiriere sau ipotecare;

j) restricții privind anumite transferuri de fonduri și servicii financiare, adoptate în scopul prevenirii proliferării nucleare - notificarea și autorizarea prealabilă a anumitor tranzacții financiare în scopul prevenirii furnizării de servicii financiare sau transferului oricăror fonduri care ar putea contribui la activitățile nucleare sensibile cu risc de proliferare nucleară desfășurate în anumite state supuse sancțiunilor internaționale;

k) produse cu dublă utilizare - termen definit la art. 2 pct. 1 din Regulamentul (UE) 2021/821 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2021 de instituire a unui regim al Uniunii pentru controlul exporturilor, serviciilor de intermediere, asistenței tehnice, tranzitului și transferului de produse cu dublă utilizare, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 206 din 11 iunie 2021;

l) operațiuni cu produse cu dublă utilizare - operațiunile prevăzute la art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2022 privind regimul de control al operațiunilor cu produse cu dublă utilizare, aprobată prin Legea nr. 235/2022;

m) produse militare - orice produs din Lista cuprinzând categoriile de produse militare supuse regimului de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni, prevăzută în anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/1999 privind regimul de control al exporturilor, importurilor și altor operațiuni cu produse militare, republicată;

n) operațiuni cu produse militare - operațiunile definite la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/1999, republicată;

o) autoritate națională competentă - autoritățile și instituțiile publice responsabile să primească înștiințări sau cereri cu privire la persoane, bunuri,

tranzacții sau operațiuni supuse sancțiunilor internaționale, să supravegheze anumite entități sau un anumit domeniu, cu privire la modul de aplicare și implementare a sancțiunilor internaționale, precum și, după caz, să monitorizeze și să controleze modul de aplicare a sancțiunilor internaționale, să acorde derogări de la aplicarea regimurilor sancționatoare internaționale, să aplice sancțiunile contravenționale și să sesizeze organele judiciare competente în situația nerespectării prevederilor legale din domeniu, potrivit art. 8 și 12;

p) supravegherea punerii în aplicare a sancțiunilor internaționale - desfășurarea următoarelor activități: îndrumarea entităților supravegheate cu privire la modul de aplicare a sancțiunilor internaționale, inclusiv monitorizarea și controlul de conformitate al entităților supravegheate privind respectarea reglementărilor legale din domeniu, constatarea nerespectării reglementărilor legale din domeniu, formularea de recomandări în scopul reducerii riscului de neaplicare corespunzătoare a sancțiunilor internaționale, dispunerea măsurilor de supraveghere și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 26 sau 26¹ și, după caz, sesizarea organelor judiciare competente;

q) sistem de supraveghere specială - mecanism de control instituit sau recunoscut de o autoritate națională competentă dintr-un stat membru al Uniunii Europene, implementat la nivelul unei persoane juridice, al unei entități sau al unui organism care nu este desemnat în cadrul unui regim de sancțiuni internaționale, care este înregistrat sau constituit în conformitate cu dreptul unui stat membru și care este deținut sau controlat de o persoană sau entitate desemnată, prin care se elimină controlul exercitat de persoana sau entitatea desemnată asupra activelor persoanei juridice, entității sau organismului nedeseminat și se asigură faptul că persoana sau entitatea desemnată nu mai obține niciun beneficiu de pe urma fondurilor sau resurselor economice ale persoanei juridice, entității sau organismului nedeseminat respectiv.

(2) În cazul în care există contradicții între definițiile prevăzute la alin. (1) și cele menționate în actele prevăzute la art. 1 alin. (1), se aplică acestea din urmă.

CAPITOLUL II

Punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale

ARTICOLUL 3

Caracterul obligatoriu

(1) Actele prevăzute la art. 1 alin. (1) sunt obligatorii și direct aplicabile în dreptul intern pentru toate autoritățile și instituțiile publice din România, pentru persoanele fizice sau juridice române sau aflate pe teritoriul României, precum și pentru entitățile fără personalitate juridică potrivit regimului juridic al fiecărei categorii de acte.

(2) Prevederile legislative interne nu pot fi invocate pentru a justifica nepunerea în aplicare a sancțiunilor internaționale prevăzute la art. 1 alin. (1).

ARTICOLUL 4

Măsuri naționale de implementare

(1) Autoritățile și instituțiile publice din România, în domeniul lor de competență, au obligația de a asigura punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale instituite prin actele prevăzute la art. 1 alin. (1) și art. 4 alin. (4) în conformitate cu prezenta ordonanță de urgență.

(2) În cazul sancțiunilor internaționale instituite prin actele normative prevăzute la art. 1 alin. (1), direct aplicabile în România, se adoptă, dacă este cazul, actele normative naționale necesare aplicării directe a acestora, precum și, dacă se consideră necesar, pentru incriminarea încălcării sancțiunilor.

(3) În cazul sancțiunilor internaționale instituite prin actele normative prevăzute la art. 1 alin. (1), care nu sunt direct aplicabile în România, în măsura în care nu sunt detaliate la nivel comunitar sau internațional prin acte normative direct aplicabile, se adoptă actele normative naționale necesare aplicării acestora, care vor stabili și măsurile necesare de punere în aplicare, indicându-se tipul și conținutul sancțiunilor internaționale, persoanele și entitățile desemnate, precum și, dacă se consideră necesar, incriminarea încălcării acestora.

(4) Sancțiunile internaționale prevăzute la art. 1 alin. (2) devin obligatorii în dreptul intern prin adoptarea unui act normativ, care va stabili și măsurile necesare de punere în aplicare, inclusiv incriminarea încălcării acestora, după caz.

(5) Proiectele actelor normative naționale menționate la alin. (2) - (4) se inițiază de către Ministerul Afacerilor Externe, împreună cu autoritățile și instituțiile publice cu atribuții în domeniu. Acestea se adoptă în procedură de urgență.

(6) «abrogat»

(7) Prevederile actelor normative menționate la alin. (2) - (4) se aplică și contractelor încheiate înainte de intrarea în vigoare a acestora, dacă nu se prevede altfel.

ARTICOLUL 5

Măsuri de publicitate

(1) Autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 12, în domeniul lor de competență, asigură cu celeritate publicitatea prevederilor actelor care instituie, modifică sau abrogă sancțiuni internaționale obligatorii în România, prin afișarea pe pagina de internet proprie sau alte forme de publicitate.

(2) În scopul asigurării publicității, prin ordin al ministrului afacerilor externe, se asigură publicarea gratuită în Monitorul Oficial al României, Partea I, a rezoluțiilor Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite prin care se instituie sancțiuni internaționale, adoptate în baza art. 41 din Carta Națiunilor Unite, în termen de 5 zile lucrătoare de la adoptarea acestora.

ARTICOLUL 6

Informarea Parlamentului și a Consiliului Suprem de Apărare a Țării Periodic, dar nu mai puțin de o dată pe an, primul-ministru prezintă rapoarte detaliate Parlamentului și Consiliului Suprem de Apărare a Țării privind măsurile adoptate de România în vederea punerii în aplicare a sancțiunilor internaționale.

ARTICOLUL 7

Obligația de înștiințare

(1) Orice persoană care are date și informații despre persoane sau entități desemnate, despre bunuri, tranzacții sau operațiuni supuse sancțiunilor internaționale are obligația de a înștiința autoritatea națională competentă potrivit art. 12 din momentul în care ia cunoștință despre existența situației care impune înștiințarea.

(1^a) Obligația prevăzută la alin. (1) revine atunci când în sarcina aceleiași persoane nu există obligația de punere în aplicare a sancțiunilor internaționale de înghețare a fondurilor/resurselor economice, a interdicției de a pune la dispoziție fonduri sau resurse economice sau de aplicare a unei măsuri restrictive sectoriale de implementare a sancțiunilor internaționale.

(2) Autoritatea sau instituția publică înștiințată potrivit alin. (1), în situația în care constată că nu are calitatea de autoritate națională competentă potrivit prezentei ordonanțe de urgență, transmite de îndată înștiințarea către autoritatea națională competentă, iar, în situația în care aceasta nu poate fi identificată, înștiințarea se transmite coordonatorului Consiliului desemnat potrivit art. 13.

(3) Înștiințarea trebuie să cuprindă date minime care să permită identificarea și contactarea autorului acesteia.

ARTICOLUL 8

Autorizarea derogărilor de la aplicarea sancțiunilor internaționale

(1) Pentru obținerea unei derogări de la aplicarea sancțiunilor internaționale, cu respectarea condițiilor stabilite de actul prevăzut la art. 1 alin. (1) sau de actul normativ prevăzut la art. 4 alin. (4), orice persoană care justifică un interes poate adresa, în scris, o cerere autorității naționale competente stabilite conform dispozițiilor art. 12, care va fi însoțită de toate documentele relevante. La momentul analizării cererii de derogare, autoritatea națională competentă potrivit prezentei ordonanțe de urgență va ține seama de dovezile furnizate și de propriile evaluări și informații obținute conform art. 16 alin. (1), pentru a verifica dacă există riscul eludării sancțiunilor internaționale.

(2) În cazul în care derogarea este necesară pentru funcționarea reprezentanțelor diplomatice și consulare sau pentru scopuri umanitare, cum ar fi furnizarea sau facilitarea furnizării de asistență, inclusiv de materiale medicale, alimente, sau transferul de lucrători umanitari și asistență conexasă ori pentru evacuări, autoritatea competentă astfel sesizată decide asupra acordării derogării solicitate, după obținerea, din partea Ministerului Afacerilor Externe, a avizului de conformitate cu dreptul internațional, care se va transmite în cel mult 5 zile lucrătoare de la primirea solicitării formulate de autoritatea competentă.

(3) Răspunsul la cererea formulată potrivit alin. (1) se comunică solicitantului de către autoritatea națională competentă, în scris, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea acesteia, dacă prin actele menționate la art. 1 alin. (1) sau la art. 4 alin. (4) nu se prevede altfel. În cazul în care se solicită derogarea pentru satisfacerea unor necesități de bază sau pentru motive

umanitare, răspunsul autorității naționale competente se comunică în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea cererii, dacă prin actele menționate la art. 1 alin. (1) sau la art. 4 alin. (4) nu se prevede un termen mai restrâns.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), termenul de comunicare a răspunsului autorității naționale competente se poate extinde la maximum 60 de zile calendaristice, în situația în care se impun clarificări suplimentare ale aspectelor relevante care stau la baza emiterii derogării, dacă prin actele menționate la art. 1 alin. (1) și art. 4 alin. (4) nu se prevede un termen mai restrâns.

(5) La acordarea derogării prevăzute la alin. (1), autoritățile naționale competente adoptă toate măsurile necesare pentru a evita utilizarea acestora în scopuri incompatibile cu motivul acordării, cu respectarea condițiilor prevăzute în actele care instituie sancțiunea internațională respectivă.

(6) Acordarea derogării de la sancțiunea internațională a înghețării fondurilor și a interdicției de a pune la dispoziție fonduri se face de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu punctul de vedere fundamentat, care se emite de către autoritatea națională competentă cu supravegherea, stabilită conform art. 12, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la primirea solicitării de către autoritatea competentă cu supravegherea. În cazul în care este necesară obținerea unor informații suplimentare relevante, autoritatea sesizată pentru emiterea punctului de vedere poate extinde termenul de emiteră cu 5 zile lucrătoare de la data primirii cererii din partea Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Dispozițiile art. 14 lit. e) teza a doua se aplică în mod corespunzător.

(7) Acordarea derogării de la măsurile restrictive sectoriale financiare se face de către autoritatea națională competentă stabilită conform art. 12, cu punctul de vedere fundamentat, care se emite în mod obligatoriu de către autoritatea de supraveghere financiară pentru activitățile economice respective, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la primirea solicitării de către autoritatea competentă. În cazul în care este necesară obținerea unor informații suplimentare relevante, autoritatea sesizată pentru emiterea punctului de vedere poate extinde termenul de emiteră cu 5 zile lucrătoare. Dispozițiile art. 14 lit. e) se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 8¹

Supravegherea specială

(1) Persoanele juridice deținute sau aflate sub controlul unei persoane sau entități desemnate ale căror fonduri și resurse economice sunt înghețate pot solicita autorității naționale competente prevăzute la art. 12 instituirea provizorie a unui sistem de supraveghere specială care să asigure respectarea de către persoana juridică a sancțiunilor internaționale.

(2) Condiția pentru instituirea supravegherii speciale prevăzute la alin. (1) este ca aplicarea măsurii restrictive a înghețării fondurilor și a resurselor economice ale persoanei juridice să fie de natură a avea un impact economic semnificativ.

(3) Cererea persoanei juridice adresată autorității competente este însoțită de următoarele documente:

a) declarația persoanei juridice din care să reiasă în mod expres că fondurile și/sau resursele economice ale acesteia vor fi utilizate cu respectarea regimului de sancțiuni;

b) acordul expres al persoanei juridice pentru instituirea sistemului de supraveghere specială.

(4) Autoritatea competentă poate solicita persoanei juridice informații suplimentare în scopul fundamentării deciziei cu privire la cerere.

(5) Ca efect al instituirii sistemului de supraveghere specială prevăzut la alin. (1), fondurile și/sau resursele economice ale persoanei juridice sunt dezghețate.

(6) Prevederile alin. (1)-(5) sunt aplicabile și în situația în care cererea persoanei juridice este depusă la autoritatea națională competentă, prevăzută la art. 12, înainte de aplicarea măsurii înghețării fondurilor și a resurselor economice, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) sunt indicii temeinice că persoana juridică este deținută sau controlată de o persoană sau entitate desemnată;

b) niciun fond sau nicio resursă economică să nu fi fost pusă la dispoziția persoanei sau a entității desemnate, identificată ca exercitând controlul asupra persoanei juridice în cauză.

(7) Autoritatea competentă sesizată potrivit alin. (1) transmite solicitarea persoanei juridice către Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, pentru verificarea îndeplinirii condiției prevăzute la alin. (2), în termen de o zi lucrătoare de la primirea acesteia.

(8) În cazul îndeplinirii condiției prevăzute la alin. (2), prin ordin al ministrului economiei, antreprenoriatului și turismului se desemnează un reprezentant din cadrul ministerului care să exercite calitatea de supraveghetor, în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea solicitării autorității competente.

(9) În situația neîndeplinirii condiției prevăzute la alin. (2), Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului înștiințează autoritatea prevăzută la alin. (1), în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea solicitării, caz în care autoritatea competentă respinge cererea persoanei juridice.

(10) Răspunsul la cererea formulată potrivit alin. (1) poate fi de admitere sau de respingere a cererii, după caz, și se comunică solicitantului de către autoritatea competentă, prin act administrativ, în termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea acesteia.

(11) Procedura de instituire a supravegherii și criteriile privind stabilirea impactului economic semnificativ prevăzut la alin. (2) se stabilesc prin ordin al ministrului economiei, antreprenoriatului și turismului, cu avizul ministrului finanțelor.

ARTICOLUL 8²

Sistemul de supraveghere specială

(1) Supraveghetorul desemnat potrivit dispozițiilor art. 8¹ alin. (8) are următoarele drepturi:

a) să participe la ședințele adunării generale a acționarilor, asociaților, consiliului de administrație și alte asemenea ședințe privind managementul persoanei juridice, în calitate de observator;

b) să aibă acces în toate locațiile în care își desfășoară activitatea persoana juridică;

c) să aibă acces la toate documentele primite de persoana juridică sau care emană de la aceasta, respectiv documente financiar-contabile, juridice și alte documente care privesc activitatea economică;

d) să fie remunerat pentru activitatea desfășurată, din fondurile persoanelor juridice, cu o indemnizație la nivelul maxim stabilit pentru membrii consiliului de administrație, în cazul societăților prevăzute la art. 2 lit. c) și d) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau la nivelul maxim al salariului persoanelor cu funcție de conducere, în cazul societăților prevăzute la art. 2 lit. a), b) și e) din aceeași lege, dar nu mai puțin de 10.000 lei brut.

(2) Supraveghetorul desemnat are următoarele obligații:

a) să monitorizeze activitatea persoanei juridice în vederea identificării oricărui indiciu rezonabil cu privire la derularea oricăror operațiuni cu persoane și/sau entități desemnate;

b) să solicite persoanei juridice punctul de vedere în termen de 24 de ore de la constatările făcute potrivit lit. a);

c) să informeze de îndată autoritatea prevăzută la art. 8¹ alin. (1), precum și Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului în legătură cu constatările făcute, precum și cu punctul de vedere prezentat de persoana juridică;

d) să întocmească lunar o informare privind activitatea persoanei juridice, în baza activității de monitorizare, care se transmite autorității prevăzute la art. 8¹ alin. (1) și Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului;

e) să păstreze secretul comercial, secretul fiscal și să asigure confidențialitatea datelor cu caracter personal în îndeplinirea obligațiilor sale.

(3) Persoana juridică supravegheată are următoarele obligații:

a) să informeze și să comunice, în timp util, supraveghetorului cu privire la data, ora și locul la care vor avea loc ședințele adunării generale a acționarilor, asociaților, consiliului de administrație și alte asemenea ședințe privind managementul acesteia, precum și documentele ce urmează a fi supuse dezbaterii;

b) să permită accesul supraveghetorului în toate locațiile în care își desfășoară activitatea, la solicitarea acestuia;

c) să permită accesul supraveghetorului la toate documentele primite de persoana juridică sau care emană de la aceasta, respectiv documente financiar-contabile, juridice și alte documente care privesc activitatea economică.

ARTICOLUL 8³

Încetarea măsurilor de supraveghere specială

În situația în care persoana juridică utilizează fondurile sau resursele

economice cu încălcarea regimului sancțiunilor internaționale, autoritatea competentă revocă prin act administrativ măsura dispusă ca urmare a admiterii cererii conform art. 8¹ alin. (10).

ARTICOLUL 8⁴

Recunoașterea sistemelor de supraveghere specială instituite în alte state membre ale Uniunii Europene

Sistemele de supraveghere specială instituite în alte state membre ale Uniunii Europene sunt recunoscute la nivel național de către Ministerul Afacerilor Externe, în baza avizului consultativ al Consiliului prevăzut la art. 13. Prevederile art. 8¹ alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 9

Reguli generale privind procesul de luare a deciziilor pentru punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale

(1) În procesul de luare a deciziilor privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, autoritățile naționale competente potrivit art. 12 efectuează toate verificările suplimentare pe care le consideră necesare, ținând seama de situație, inclusiv, dacă este nevoie, de consultarea autorităților naționale competente din alte state.

(1¹) Autoritatea națională competentă care, în desfășurarea activității, ia la cunoștință de existența unui control direct sau indirect exercitat de către persoane sau entități desemnate informează de îndată secretariatul Consiliului prevăzut la art. 13, care va disemina informațiile autorităților naționale competente.

(2) Persoanele care adresează o cerere sau formulează o înștiințare potrivit prezentei ordonanțe de urgență, persoanele la care se află bunurile sau care sunt implicate în tranzacții, operațiuni sau servicii care fac obiectul verificărilor potrivit alin. (1), precum și, după caz, alte autorități sau instituții publice relevante comunică autorității naționale competente potrivit prezentei ordonanțe de urgență, la cerere și în termenul specificat, toate documentele solicitate de către autoritățile naționale competente cu privire la bunurile, tranzacțiile, operațiunile sau serviciile respective, inclusiv cu privire la alte circumstanțe legate de acestea sau cu privire la persoanele care, în orice mod, au legătură cu aceste bunuri. La cererea autorității naționale competente prezintă documentele privind bunurile, tranzacțiile, operațiunile sau serviciile respective, persoanele sau alte circumstanțe relevante ori mijlocesc accesul reprezentanților împuterniciți la aceste documente.

(3) Decizia unei autorități competente poate fi contestată potrivit dispozițiilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În procesul de luare a deciziilor privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, autoritatea competentă poate cere avizul consultativ al Consiliului interinstituțional prevăzut la art. 13, dacă în prezenta ordonanță de urgență nu se prevede altfel.

ARTICOLUL 9¹

Contradicții între aplicarea sancțiunilor internaționale și obligațiile de drept internațional asumate de către România

În cazul în care există suspiciuni în sensul în care aplicarea sancțiunilor internaționale ar contraveni unei obligații de drept internațional asumate de către România, Ministerul Afacerilor Externe este sesizat pentru emiterea unui aviz de conformitate cu dreptul internațional și dispunerea măsurilor adecvate, în măsura în care o contradicție este identificată.

ARTICOLUL 10

Sesizarea erorilor de identificare

(1) Orice persoană poate sesiza în scris autoritatea competentă potrivit prezentei ordonanțe de urgență pentru a-i semnala orice eroare de identificare privind persoane sau entități desemnate, precum și bunuri.

(2) Autoritatea națională competentă comunică decizia sa asupra sesizării prevăzute la alin. (1) în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea sesizării și dispune, dacă este cazul, măsurile necesare. În cazul în care sunt în continuare necesare informații suplimentare, termenul poate fi prelungit cu 15 zile lucrătoare.

(3) Dispozițiile art. 8 și 9 sunt aplicabile în mod corespunzător.

ARTICOLUL 11

Transmiterea informațiilor privind modul în care sunt aplicate sancțiunile internaționale

(1) Autoritățile și instituțiile publice din România informează Ministerul Afacerilor Externe, anual sau ori de câte ori este nevoie, despre modul în care sunt aplicate sancțiunile internaționale în domeniul lor de competență, despre încălcări ale acestora și despre cazuri aflate în curs de soluționare, precum și despre orice alte dificultăți de aplicare.

(2) Ministerul Afacerilor Externe, pe baza informărilor primite de la autoritățile și instituțiile publice potrivit alin. (1), informează organizațiile internaționale sau instituțiile Uniunii Europene în cadrul cărora a fost adoptată sancțiunea internațională despre măsurile întreprinse și, dacă este cazul, despre dificultățile de aplicare în plan național și transmite date privind rezultatul informării autorităților și instituțiilor publice interesate.

(3) Fondurile și resursele economice înghețate, precum și derogările acordate în legătură cu acestea se notifică sau se raportează, după caz, de către autoritatea națională competentă în condițiile stabilite de actele prevăzute la art. 1 alin. (1) sau art. 4 alin. (4). Autoritățile competente informează Ministerul Afacerilor Externe cu privire la derogările acordate.

CAPITOLUL III

Atribuțiile autorităților și instituțiilor publice cu privire la punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale

ARTICOLUL 12

Autorități naționale competente

(1) Autoritățile naționale competente sunt următoarele:

a) Ministerul Afacerilor Externe, prin Departamentul pentru controlul exporturilor - ANCEX, pentru restricții privind operațiunile cu produse militare și cu produse cu dublă utilizare;

b) Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului pentru autorizarea comerțului cu bunuri supuse sancțiunilor internaționale, cu excepția celor cu dublă utilizare și militare, precum și pentru autorizarea comerțului cu anumite sectoare de servicii supuse sancțiunilor internaționale, conform anexei care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență;

c) Ministerul Transporturilor și Infrastructurii pentru restricții în domeniul transporturilor;

d) Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și Inspectoratul General pentru Imigrări din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, precum și Centrul Național de Vize din subordinea Ministerului Afacerilor Externe pentru restricții de călătorie;

e) Ministerul Energiei pentru restricțiile privind resursele energetice;

f) Agenția Națională pentru Achiziții Publice și, după caz, Curtea de Conturi pentru restricțiile privind achizițiile publice;

g) Consiliul Național al Audiovizualului pentru restricțiile privind audiovizualul, în limitele competențelor acordate de Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare;

h) Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații pentru restricțiile care vizează difuzarea sau permiterea, facilitarea sau contribuirea în alt mod la difuzarea oricărui conținut, cu excepția celor aflate în competența Consiliului Național al Audiovizualului, precum și pentru restricțiile privind furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice și furnizarea serviciilor poștale;

i) Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci pentru restricțiile privind drepturile de proprietate industrială reprezentând mărci, brevete, desene sau modele industriale, modele de utilitate;

j) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale pentru restricțiile în domeniul agriculturii;

k) Autoritatea Vamală Română pentru restricțiile privind mărfurile intrate sau ieșite din UE;

l) Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor pentru supravegherea punerii în aplicare a sancțiunilor internaționale de înghețare a fondurilor și resurselor economice de către entitățile raportoare aflate în supravegherea sa conform art. 26 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare. Totodată, în cazul restricțiilor privind anumite transferuri de fonduri și servicii financiare prevăzute de actele menționate la art. 1 alin. (1) și art. 4 alin. (4), având drept scop prevenirea proliferării nucleare, primește notificări pentru primirea și soluționarea cererilor de autorizare a efectuării unor tranzacții financiare;

m) Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc pentru supravegherea punerii în aplicare a sancțiunilor internaționale de înghețare a fondurilor sau a resurselor

economice de către entitățile raportoare aflate în supravegherea sa conform art. 26 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare;

n) Autoritatea de Supraveghere Financiară pentru supravegherea și controlul modului în care entitățile și sucursalele supravegheate conform prevederilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, aplică sancțiunile internaționale de înghețare a fondurilor, restricțiile privind transferul de fonduri adoptate în scopul prevenirii proliferării nucleare, precum și sancțiunile internaționale sectoriale specifice sectorului instrumente și investiții financiare, sectorului asigurări și reasigurări și sectorului sistemului pensiilor private;

o) Banca Națională a României pentru supravegherea și controlul punerii în aplicare a sancțiunilor internaționale de înghețare a fondurilor, a restricțiilor privind anumite transferuri de fonduri și servicii financiare, adoptate în scopul prevenirii proliferării nucleare, și a sancțiunilor internaționale sectoriale specifice sectorului financiar-bancar de către următoarele categorii de entități: instituțiile de credit persoane juridice române și sucursalele instituțiilor de credit persoane juridice străine; instituțiile de plată persoane juridice române și sucursalele instituțiilor de plată din alte state membre; instituțiile emitente de monedă electronică persoane juridice române și sucursalele instituțiilor emitente de monedă electronică din alte state membre; instituțiile financiare nebancare înscrise în Registrul special și instituțiile financiare nebancare înscrise numai în Registrul general care au și statut de instituție de plată sau instituție emitentă de monedă electronică;

p) Agenția Națională de Administrare Fiscală pentru soluționarea cererilor de derogare de la aplicarea sancțiunilor internaționale privind înghețarea fondurilor și de la interdicția de a pune la dispoziție fonduri, cu respectarea condițiilor stabilite de actul prevăzut la art. 1 alin. (1) sau de actul normativ prevăzut la art. 4 alin. (4) și pentru autorizarea cererilor adresate de către instituții financiare și instituții de credit privind sancțiunile internaționale sectoriale specifice sectorului financiar.

(2) Calitatea de autoritate națională competentă în cazul celorlalte tipuri de sancțiuni internaționale revine autorităților publice cu atribuții potrivit legii în domeniul în care se aplică tipul de sancțiuni internaționale respectiv.

(3) Atunci când există divergențe privind asumarea competenței în privința acordării derogărilor între autoritățile prevăzute la alin. (1) și (2), Ministerul Afacerilor Externe sesizează Consiliul prevăzut la art. 13, care decide, prin vot cu majoritate simplă, autoritatea care acordă derogarea. Această autoritate ia măsurile necesare pentru acordarea derogării conform reglementărilor aplicabile.

ARTICOLUL 13

Consiliul interinstituțional pentru implementarea sancțiunilor internaționale

(1) Pentru asigurarea cadrului general de cooperare în domeniul punerii în aplicare în România a sancțiunilor internaționale, precum și pentru

identificarea de soluții pentru conformarea și armonizarea deciziilor necesare implementării eficiente a acestora se înființează Consiliul interinstituțional pentru implementarea sancțiunilor internaționale, denumit în continuare Consiliul, organism consultativ fără personalitate juridică.

(2) Consiliul este alcătuit din reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, Ministerului Justiției, Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Apărării Naționale, Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, Ministerului Energiei, Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Băncii Naționale a României, Autorității de Supraveghere Financiară, Oficiului Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc, Curții de Conturi, Autorității Vamale Române, Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, Consiliului Național al Audiovizualului, Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, Agenției Naționale pentru Achiziții Publice, Autorității pentru Administrarea Activelor Statului și Cancelariei Prim-Ministrului.

(3) Ministerele sunt reprezentate în cadrul Consiliului la nivel de secretar de stat, precum și de către experți tehnici, iar celelalte autorități și instituții publice de către conducătorii sau înlocuitorii de drept sau desemnați ai acestora, precum și de către experți tehnici. Reprezentanții desemnați ai ministerelor și autorităților și instituțiilor publice care participă la lucrările Consiliului dispun de autorizație de acces la informații clasificate corespunzător nivelului de clasificare al informațiilor utilizate la reuniunile Consiliului, potrivit Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare. În funcție de natura sancțiunilor internaționale incidente în problemele supuse dezbaterii, Consiliul poate solicita participarea la întrunirile sale și a reprezentanților altor autorități, instituții publice sau organe de autoreglementare.

(4) Coordonarea Consiliului este asigurată de către Cancelaria Prim-Ministrului, prin consilier de stat desemnat prin ordin al șefului Cancelariei Prim-Ministrului.

(5) Componența Consiliului este formată din reprezentanții numiți prin decizie a prim-ministrului, ca urmare a nominalizărilor realizate de către conducătorul fiecăreia dintre instituțiile prevăzute la alin. (2).

(6) Secretariatul Consiliului este asigurat de Ministerul Afacerilor Externe, iar cheltuielile implicate de activitatea de secretariat sunt suportate din bugetul anual aprobat al Ministerului Afacerilor Externe.

(7) Consiliul se convoacă ori de câte ori este necesar, de către coordonatorul acestuia desemnat potrivit alin. (4), la solicitarea oricărui dintre membrii acestuia. Consiliul se reunește în ședințe de lucru la nivel înalt sau la nivel tehnic, în funcție de ordinea de zi, în format fizic sau online.

(8) Pentru elaborarea avizului consultativ prevăzut la art. 14 lit. e), Consiliul se întrunește în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea solicitării din partea autorității naționale competente de către conducătorul acestuia desemnat potrivit alin. (4).

(9) Avizul consultativ se transmite autorității naționale competente care l-a solicitat, în termen de trei zile lucrătoare de la data convenirii asupra minutei reuniunii Consiliului.

(10) Coordonatorul Consiliului asigură reprezentarea la nivel înalt a României în cadrul reuniunilor internaționale în domeniul sancțiunilor internaționale.

ARTICOLUL 14

Atribuțiile Consiliului interinstituțional pentru implementarea sancțiunilor internaționale

Consiliul are următoarele atribuții:

a) asigură cadrul de consultare în vederea armonizării activităților autorităților și instituțiilor publice române în domeniul punerii în aplicare a sancțiunilor internaționale;

b) propune adoptarea unor reglementări specifice și/sau modificarea cadrului legislativ aplicabil, ca măsuri necesare pentru punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale;

c) analizează și identifică soluții pentru gestionarea implementării sancțiunilor internaționale, astfel încât să existe un impact cât mai redus asupra economiei naționale;

d) asigură cadrul de consultare între autoritățile și instituțiile publice române pentru fundamentarea poziției României în adoptarea, modificarea, suspendarea sau încetarea sancțiunilor internaționale;

e) elaborează și emite, la cererea autorității naționale competente sesizate, avize consultative pentru fundamentarea unor decizii legate de aplicarea sancțiunilor internaționale. Cererea autorității naționale competente trebuie însoțită de punctul său de vedere;

f) prezintă prim-ministrului și Președintelui României recomandări cu privire la oportunitatea preluării în dreptul intern a unor sancțiuni internaționale care nu au caracter obligatoriu pentru România;

g) prezintă ori de câte ori este necesar, dar cel puțin o dată pe an, informări privind măsurile adoptate de România în vederea punerii în aplicare a sancțiunilor internaționale, pentru fundamentarea rapoartelor prim-ministrului prevăzute la art. 6;

h) evaluează periodic informațiile primite de către autoritățile naționale competente din partea operatorilor economici pentru a identifica tranzacții, entități, sectoare de activitate care indică riscuri grave de încălcare sau eludare a regimurilor de sancțiuni internaționale sau orice alte utilizări de fonduri ce contravin acestor regimuri.

ARTICOLUL 15

Sisteme de evidență

(1) Autoritățile naționale competente prevăzute la art. 12 creează și administrează o evidență proprie cu datele și informațiile necesare cu privire la punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale din domeniul lor de competență sau utilizează evidențele deja constituite la nivelul acestora dacă, prin utilizarea acestor evidențe, se asigură aducerea la îndeplinire a sancțiunilor internaționale.

(2) «abrogat»

(3) Prelucrarea datelor cu caracter personal în baza prezentei ordonanțe de urgență se realizează cu respectarea dispozițiilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), ale Legii nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), cu modificările și completările ulterioare, sau ale Legii nr. 363/2018 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, descoperirii, cercetării, urmăririi penale și combaterii infracțiunilor sau al executării pedepselor, măsurilor educative și de siguranță, precum și privind libera circulație a acestor date, în funcție de scopul în care sunt prelucrate datele.

(4) «abrogat»

(5) «abrogat»

(6) «abrogat»

(7) Informațiile conținute în evidențele prevăzute la alin. (1), cu excepția informațiilor clasificate potrivit legii, sunt stocate pentru o perioadă de 5 ani de la data încetării aplicării sancțiunilor internaționale.

ARTICOLUL 16

Schimbul de informații și cooperarea între autorități

(1) Autoritățile și instituțiile publice cooperează între ele și pot colabora și cu autorități competente din alte state, în condițiile legii, inclusiv prin schimb de date și informații, pentru punerea în aplicare eficientă a sancțiunilor internaționale.

(2) Cooperarea dintre autorități și instituții publice pentru punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență se realizează astfel încât să permită obținerea rapidă și eficientă de date și informații.

ARTICOLUL 17

«abrogat»

CAPITOLUL IV

Dispoziții specifice cu privire la bunurile care fac obiectul sancțiunilor internaționale

ARTICOLUL 18

Obligația de identificare și raportare a fondurilor și a resurselor economice

supuse sancțiunilor internaționale

(1) Persoanele fizice și juridice, precum și entitățile fără personalitate juridică sunt obligate să depună toate diligențele necesare, pe baza informațiilor și instrumentelor pe care le au la dispoziție, în scopul de a se asigura că, prin derularea tranzacțiilor sau a oricăror alte operațiuni în care sunt implicate, sunt respectate sancțiunile internaționale, inclusiv cu privire la înghețarea fondurilor și a resurselor economice. În determinarea respectării standardelor obligației de depunere a diligențelor se va ține cont și de respectarea ghidajelor emise de autoritățile internaționale.

(2) Persoanele menționate la alin. (1) raportează autorităților naționale competente măsurile de punere în aplicare a sancțiunilor internaționale.

(3) Raportarea cuprinde date privind persoanele, tranzacțiile, precum și descrierea și valoarea totală a bunurilor, care să permită individualizarea acestora, dacă prin actele prevăzute la art. 1 alin. (1) și art. 4 alin. (4) nu se prevede altfel. Formatul raportării este stabilit prin reglementările emise de autoritățile naționale competente prevăzute la art. 12 alin. (1) în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

(4) Entitățile supravegheate, pentru a asigura conformitatea cu prevederile obligatorii referitoare la actele normative prevăzute la art. 1 alin. (1) și art. 4 alin. (4), adoptă proceduri, procese și sisteme de monitorizare, potrivit reglementărilor emise în implementarea cadrului legal aplicabil de către autoritățile cu competențe de supraveghere.

(5) În măsura în care un regim de sancțiuni internaționale al Uniunii Europene impune ca persoanele juridice sau entitățile stabilite în România, ale căror drepturi de proprietate sunt deținute direct sau indirect, în condițiile stabilite de reglementările Uniunii Europene, de către:

a) o persoană juridică, o entitate sau un organism stabilit într-un stat vizat de respectivul regim;

b) un resortisant al unui stat vizat de respectivul regim;

c) o persoană fizică cu reședința într-un stat vizat de respectivul regim, să înștiințeze periodic transferurile de fonduri în afara Uniunii Europene, ce depășesc cuantumul prevăzut de regimul de sancțiuni internaționale, în cadrul uneia sau mai multor operațiuni, aceste înștiințări vor fi adresate Ministerului Afacerilor Externe.

(6) Entitățile financiare și de credit raportează periodic autorității naționale cu competențe de supraveghere, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, după caz, conform prevederilor regimurilor de sancțiuni internaționale ale Uniunii Europene, cu privire la toate transferurile în afara Uniunii Europene de fonduri pe care le-au inițiat, în mod direct sau indirect, pentru persoanele juridice sau entitățile vizate de alin. (5).

ARTICOLUL 19

«abrogat»

ARTICOLUL 20

Obligația de confidențialitate

- (1) Informațiile deținute în legătură cu persoanele sau entitățile desemnate pot fi transmise numai în condițiile prevăzute de lege.
- (2) Obligația de confidențialitate nu poate fi invocată în următoarele cazuri:
- a) la cererea organelor de urmărire penală;
 - b) la cererea instanțelor judecătorești;
 - c) la cererea autorităților competente în domeniu conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență;
 - d) la cererea Organizației Națiunilor Unite, Uniunii Europene sau a altor organizații internaționale menționate la art. 1 alin. (2) ori a altor state, dacă acest lucru este necesar pentru punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale obligatorii pentru România potrivit prezentei ordonanțe de urgență;
 - e) «abrogat»
 - f) la cererea serviciilor de informații din România.

ARTICOLUL 21

Înghețarea și notarea măsurii de înghețare a resurselor economice

- (1) Persoanele juridice care administrează registre naționale care asigură publicitatea față de terți au obligația de a pune în aplicare măsura înghețării resurselor economice sau orice altă interdicție de tranzacționare, inclusiv schimbarea proprietății cu privire la resursele economice instituite prin actele prevăzute la art. 1 alin. (1) și la art. 4 alin. (4), prin notarea, respectiv înregistrarea măsurii în aceste registre. Fac obiectul notării, respectiv al înregistrării, și deciziile de aprobare a derogărilor.
- (2) Orice solicitare a profesionistului de înregistrare în registrul comerțului, depusă sau transmisă oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale, efectuată ulterior înscrierii măsurii potrivit alin. (1) și până la intervenirea unei decizii de aprobare a derogării sau de ridicare a măsurii, atrage respingerea cererii de înregistrare de către registratorul de registrul comerțului.
- (3) În cazul înghețării bunurilor imobile, notarea, respectiv înregistrarea în cartea funciară a măsurii de indisponibilizare a acestora se efectuează la cerere sau din oficiu de Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, prin oficiile teritoriale din subordine în raza cărora se află imobilul.
- (4) Notarea, respectiv înregistrarea se dispune în baza actelor prevăzute la art. 1 alin. (1) și la art. 4 alin. (4), prin care se instituie sancțiuni internaționale de înghețare a bunurilor imobile.
- (5) Radierea notării, respectiv a înregistrării se efectuează la cerere sau din oficiu, în baza actelor prevăzute la art. 1 alin. (1) și la art. 4 alin. (4), în situația în care măsura înghețării nu se mai aplică persoanelor sau entităților desemnate.
- (6) Cererile de notare, respectiv de înregistrare a măsurii înghețării bunurilor imobile, respectiv de radiere sunt scutite de plata tarifelor de publicitate imobiliară.

ARTICOLUL 22

Autorizarea unor tranzacții pentru protejarea drepturilor terților

- (1) Persoanele sau entitățile desemnate pot invoca măsurile de înghețare

pentru a justifica neîndeplinirea unei obligații numai dacă au solicitat, potrivit art. 8, o autorizație în acest sens, iar cererea le-a fost respinsă.

(2) Autorizarea potrivit art. 8 nu constituie recunoașterea legală a titlului de creanță.

(3) Dispozițiile art. 8 alin. (1) se aplică în mod corespunzător cu privire la autorizația solicitată potrivit alin. (1).

ARTICOLUL 23

Autorizarea unor tranzacții pentru valorificarea unor drepturi ale persoanelor și entităților desemnate

(1) O persoană fizică sau juridică care, din orice motiv, dorește să pună bunuri la dispoziția unei persoane sau entități desemnate trebuie să solicite o autorizație în acest sens, potrivit art. 8, dacă în actul care instituie sancțiunea internațională nu se prevede altfel.

(2) Atunci când analizează astfel de cereri, autoritatea națională competentă potrivit prezentei ordonanțe de urgență analizează toate dovezile furnizate în sprijinul justificării cererii și verifică dacă legăturile solicitantului cu persoana sau entitatea desemnată nu sunt de natură să sugereze că aceștia acționează împreună în scopul de a eluda sancțiunile internaționale respective.

ARTICOLUL 24

Regimul bunurilor cărora li se aplică sancțiuni internaționale

(1) Persoanele fizice sau juridice care, intrând într-un raport juridic sau aflându-se într-o stare de fapt față de orice bun care face obiectul unei sancțiuni internaționale de înghețare de fonduri și resurse economice, au obligația de a îngheța, fără întârziere, fondurile și resursele economice și de a raporta, de îndată, autorităților naționale competente.

(2) Persoanele fizice sau juridice, cu excepția persoanelor sau entităților desemnate, care dețin bunurile supuse sancțiunilor internaționale, au dreptul să ceară acoperirea cheltuielilor necesare pentru administrarea acestora. Cererea de acoperire a acestor cheltuieli se adresează autorității naționale competente, după caz, cu excepția autorităților cu atribuții de supraveghere.

(3) Dacă persoanele fizice sau juridice, cu excepția persoanelor sau entităților desemnate, în mod justificat nu pot să administreze bunul respectiv, la cererea acestora bunul poate fi predat spre administrare statului. Entitățile supravegheate de autoritățile prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. n) și o) transmit cererile de administrare și predare către Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului.

(4) Statul român, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, cere predarea bunului respectiv, dacă apreciază că este necesară pentru buna administrare a acestuia. Bunul care nu este predat de bunăvoie este preluat spre administrare, fără acordul persoanei care îl deține.

(5) La predarea sau preluarea spre administrare a bunului înghețat se întocmește un proces-verbal. O copie a acestui proces-verbal se eliberează persoanei care a predat bunul sau de la care bunul a fost preluat spre administrare.

(6) Statul român, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, dispune, prin decizie, predarea de îndată a bunului către persoana îndreptățită, după cum urmează:

a) persoanei care dovedește, potrivit art. 10, că este proprietarul sau deținătorul legal al bunului și că nu face obiectul unor sancțiuni internaționale;

b) proprietarului sau deținătorului legal care dovedește, potrivit art. 10, că bunul respectiv nu face obiectul sancțiunilor internaționale;

c) entităților stabilite printr-o decizie a unei autorități competente din alt stat sau a unei organizații internaționale, opozabile autorităților române.

ARTICOLUL 25

Administrarea bunurilor cărora li se aplică sancțiunile internaționale

(1) Autoritățile naționale competente decid asupra modului de administrare a bunurilor înghețate care fac obiectul sancțiunilor internaționale potrivit domeniului lor de competență, iar, în situațiile care împiedică în mod obiectiv și motivat administrarea de către autoritățile naționale competente, acestea se predau în administrare către Autoritatea pentru Administrarea Activelor

Statului. Aceste prevederi nu se aplică autorităților cu atribuții de supraveghere, situație în care bunurile sunt transmise în administrare către Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului.

(2) În situațiile în care, potrivit legii sau din cauza caracteristicilor, bunurile predate sau preluate potrivit art. 24 nu pot fi administrate de statul român prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, acesta le va preda spre administrare autorității sau instituției publice cu competențe în domeniu, după caz, cu excepția autorităților cu atribuții de supraveghere, situație în care bunurile sunt transmise în administrare către Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului.

(3) Autoritățile naționale competente sau, după caz, Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului, din motive temeinic justificate, pot încheia contracte pentru administrarea bunurilor predate sau preluate potrivit art. 24 cu orice persoană fizică sau juridică ce activează în domeniul respectiv și efectua cheltuieli în vederea bunei administrări a bunurilor respective.

(4) Contractele pentru administrarea bunurilor predate sau preluate potrivit art. 24 cu orice persoană fizică sau juridică ce activează în domeniul respectiv sunt exceptate de la prevederile Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Administratorul are dreptul să facă toate actele de administrare a bunurilor, conform dreptului comun și reglementărilor internaționale, la care are dreptul și proprietarul acestora, având obligația de a acționa cu bună-credință, potrivit Codului civil.

(6) În cazul în care există riscul distrugerii sau degradării semnificative a bunurilor, autoritățile naționale competente sau, după caz, Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului pot decide vânzarea acestora. Fondurile provenite dintr-o astfel de vânzare se depun într-un cont special, unde au regimul de fonduri înghețate pe durata valabilității sancțiunii internaționale relevante.

(7) Autoritățile ce dețin calitatea de administrator întocmesc evidența și inventarul tuturor bunurilor aflate în administrare, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(8) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (1) - (3) și (6), autoritățile care au competențe cu administrarea bunurilor supuse sancțiunilor internaționale pot solicita avizul consultativ al Consiliului prevăzut la art. 13.

ARTICOLUL 25¹

Suspiciuni de încălcare a sancțiunilor internaționale în cazul operațiunilor vamale

În cazul în care una sau mai multe autorități naționale competente potrivit prezentei ordonanțe de urgență au suspiciuni întemeiate privind posibila încălcare a sancțiunilor internaționale în cazul unei operațiuni vamale în derulare, mărfurile care fac obiectul acestei operațiuni rămân sub supraveghere vamală pentru clarificarea situației pe o perioadă ce nu poate depăși 90 de zile calendaristice. Cheltuielile privind manipularea, depozitarea, transportarea și conservarea acestora sunt în sarcina declarantului, așa cum acesta este definit la art. 5 pct. 15 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii.

CAPITOLUL V

Contravenții și sancțiuni

ARTICOLUL 26

Contravenții și sancțiuni

(1) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 100.000 lei și, după caz, confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenție următoarele fapte:

a) nerespectarea restricțiilor și a obligațiilor prevăzute în actele menționate la art. 1 alin. (1), care sunt direct aplicabile, sau prin actele normative prevăzute la art. 4 alin. (2) și (4), dacă fapta nu constituie infracțiune;

b) nerespectarea obligației prevăzute la art. 24 alin. (1), dacă fapta nu constituie infracțiune;

c) neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 7 alin. (1), art. 8³, art. 9 alin. (2), art. 18 alin. (1) și (4) - (6) și art. 21 alin. (1).

(2) Pe lângă sancțiunea prevăzută la alin. (1), se pot aplica una sau mai multe dintre următoarele sancțiuni contravenționale complementare:

a) suspendarea avizului, licenței sau autorizației de exercitare a unei activități ori, după caz, suspendarea activității persoanei juridice, pe o durată de la o lună la 6 luni;

b) retragerea licenței sau avizului pentru anumite operațiuni sau activități, pe o durată de la o lună la 6 luni ori definitiv.

(3) Prin derogare de la art. 13 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale se prescrie în termen de 5 ani de la data săvârșirii faptei.

(4) În măsura în care prezenta ordonanță de urgență nu prevede altfel, contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 28 alin. (1) și art. 29.

ARTICOLUL 26¹

Sanctiuni administrative, măsuri de supraveghere și sancționatoare aplicate de Banca Națională a României și Autoritatea de Supraveghere Financiară

(1) Prin excepție de la dispozițiile art. 26, Banca Națională a României sau Autoritatea de Supraveghere Financiară, după caz, aplică sancțiuni administrative și/sau măsuri sancționatoare atunci când constată că o entitate supravegheată prevăzută la art. 12 alin. (1) lit. n) și lit. o) pct. (i) - (iv) și/sau oricare dintre administratorii, conducătorii entității sau persoanele desemnate cu responsabilități în domeniul sancțiunilor internaționale din cadrul acesteia se fac responsabile, după caz, responsabili de următoarele fapte:

a) nerespectarea restricțiilor și a obligațiilor prevăzute în actele menționate la art. 1 alin. (1) sau prin actele normative prevăzute la art. 4 alin. (2) și (4), dacă fapta nu constituie infracțiune;

b) neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 18 alin. (1), (2), (4) și (6) și art. 24 alin. (1), dacă fapta nu constituie infracțiune;

c) neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 9 alin. (2) teza finală și art. 20 alin. (1);

d) neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 7 alin. (1) și art. 21 alin. (1) de către entitățile supravegheate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară;

e) nefurnizarea, furnizarea cu întârziere sau furnizarea de date și informații eronate către autoritatea de supraveghere, în cadrul exercitării atribuțiilor acesteia de supraveghere și control;

f) nerespectarea măsurilor de supraveghere dispuse de Banca Națională a României sau de Autoritatea de Supraveghere Financiară;

g) obstrucționarea persoanelor împuternicite de conducerea Băncii Naționale a României sau a Autorității de Supraveghere Financiară să efectueze acțiuni de supraveghere și control.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1), Banca Națională a României sau Autoritatea de Supraveghere Financiară, după caz, poate aplica următoarele sancțiuni administrative, potrivit competențelor stabilite la art. 12 alin. (1) lit. n) și o), după caz:

a) amendă aplicabilă entității supravegheate de până la 10% din cifra de afaceri anuală totală, calculată pe baza ultimelor situații financiare disponibile, aprobate de organul de conducere, sau până la 25.000.000 lei;

b) amendă aplicabilă persoanei fizice responsabile, cuprinsă între 10.000 lei și 25.000.000 lei;

c) retragerea autorizației, avizului sau aprobării acordate conducătorilor și/sau administratorilor entității sau, după caz, persoanelor prevăzute la alin. (5) lit. f);

d) avertisment public, ce va fi publicat pe pagina de internet a autorității de supraveghere, prin care se indică persoana fizică, entitatea responsabilă și fapta săvârșită;

e) avertisment scris.

(3) În sensul alin. (1), Banca Națională a României și Autoritatea de Supraveghere Financiară pot aplica următoarele măsuri sancționatoare, potrivit competențelor stabilite la art. 12 alin. (1) lit. n) și o), după caz, din prezenta ordonanță de urgență:

a) radierea instituției financiare nebankare din registrul ținut de Banca Națională a României și, implicit, interzicerea desfășurării activității de creditare;

b) retragerea autorizației, avizului, autorizației sau licenței acordate entității;

c) interzicerea temporară a exercitării unor funcții într-o entitate financiară supravegheată de Banca Națională a României sau Autoritatea de Supraveghere Financiară de către persoanele responsabile de săvârșirea faptei;

d) adoptarea unei decizii sau a unui ordin de încetare a conduitei ilicite a persoanei fizice sau juridice și de abținere de la repetarea acesteia.

(4) Autoritățile de supraveghere prevăzute la alin. (1) pot face recomandări entităților supravegheate prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. n) și o), în vederea adoptării de măsuri corespunzătoare de către acestea pentru îmbunătățirea cadrului de administrare, a politicilor, procedurilor și controalelor implementate pentru a atenua și a gestiona cu eficacitate riscurile de neaplicare a sancțiunilor internaționale. Entitatea are obligația de a comunica Băncii Naționale a României sau Autorității de Supraveghere Financiară măsurile întreprinse, după caz, în termenele stabilite de aceasta.

(5) Independent de formularea unor recomandări, autoritățile de supraveghere prevăzute la alin. (1) pot să dispună entităților supravegheate care încalcă dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență sau nu implementează o recomandare în scopul reducerii riscurilor de neaplicare a sancțiunilor internaționale sau al înlăturării deficiențelor și a cauzelor acestora următoarele măsuri de supraveghere:

a) să solicite entității îmbunătățirea cadrului de administrare, a politicilor, procedurilor și controalelor implementate pentru a atenua și a gestiona cu eficacitate riscurile de neaplicare a sancțiunilor internaționale, cu indicarea aspectelor ce trebuie îmbunătățite;

b) să impună obligația de aplicare a măsurilor standard de cunoaștere a clientelei pentru produse, operațiuni și/sau clienți în cazul cărora politicile și procedurile interne ale entității stabilesc aplicarea de măsuri simplificate și/sau impunerea obligației de aplicare a măsurilor suplimentare pentru operațiuni ori clienți în cazul cărora acestea stabilesc aplicarea de măsuri standard sau simplificate de cunoaștere a clientelei, în sensul dispozițiilor art. 11-17¹ din Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare;

c) să restricționeze sau să limiteze activitatea, operațiunile sau rețeaua de sucursale, agenți și distribuitori, inclusiv prin retragerea aprobării acordate pentru înființarea sucursalelor din alte state membre sau state terțe, după caz,

suspendarea activității sau încetarea activității unora dintre sucursale până la eliminarea deficiențelor;

d) să dispună încetarea prestării serviciului financiar, de plată sau de distribuție de monedă electronică prin intermediul unui agent sau distribuitor;

e) să solicite entității reducerea riscurilor aferente operațiunilor, produselor, serviciilor și sistemelor informatice ale acesteia, cu menționarea riscurilor ce au fost identificate și trebuie reduse;

f) să solicite entității înlocuirea persoanelor desemnate să asigure conducerea compartimentelor și/sau a unităților teritoriale care au responsabilități pe linia aplicării politicilor și procedurilor de cunoaștere a clientelei, diminuare și gestionare a riscurilor de neaplicare a sancțiunilor internaționale.

(6) Sancțiunile administrative și măsurile sancționatoare prevăzute la alin. (2) și (3) pot fi aplicate concomitent cu emiterea de recomandări sau dispunerea de măsuri de supraveghere conform prevederilor alin. (4) și (5) sau independent de acestea. Aplicarea sancțiunilor sau măsurilor sancționatoare se prescrie în termen de 5 ani de la data săvârșirii faptei.

(7) La stabilirea tipului sancțiunii administrative sau a măsurii sancționatoare și a cuantumului amenzii autoritățile de supraveghere de la alin. (1) au în vedere toate circumstanțele reale și personale relevante ale săvârșirii faptei, inclusiv următoarele aspecte, după caz:

a) gravitatea și durata faptei;

b) gradul de vinovăție a persoanei fizice sau juridice responsabile;

c) soliditatea financiară a persoanei fizice sau juridice responsabile, astfel cum rezultă, de exemplu, din venitul anual al persoanei fizice responsabile sau din cifra de afaceri totală a persoanei juridice responsabile;

d) importanța profiturilor realizate de către persoana sau entitatea responsabilă, respectiv a prejudiciilor cauzate, în măsura în care acestea pot fi determinate;

e) gradul de cooperare a persoanei fizice sau juridice responsabile cu autoritățile de supraveghere;

f) încălcările săvârșite anterior de persoana fizică sau juridică responsabilă;

g) orice consecințe potențial sistemice ale faptei săvârșite, determinate de riscul de perturbare a sistemului financiar, care poate genera consecințe negative grave pentru sistemul financiar;

h) eventualele măsuri luate de către persoana sau entitatea responsabilă, ulterior săvârșirii faptei, pentru a limita pagubele, pentru acoperirea prejudiciului sau pentru desistarea săvârșirii faptei.

(8) Sancțiunea administrativă prevăzută la alin. (2) lit. b) și măsura sancționatoare prevăzută la alin. (3) lit. c) se aplică, distinct de sancțiunea aplicabilă entității supravegheate, persoanelor fizice responsabile, întrucât aceasta nu s-ar fi produs dacă persoanele respective și-ar fi exercitat în mod corespunzător responsabilitățile care decurg din îndatoririle funcției lor stabilite conform legislației aplicabile entităților supravegheate, reglementărilor emise în aplicarea prezentei ordonanțe și cadrului de reglementare intern.

(9) Actele adoptate, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, de către Banca Națională a României prin care sunt dispuse sancțiunile administrative, măsurile sancționatoare și măsurile de supraveghere prevăzute la alin. (2), (3) și (5) se emit de către guvernatorul, prim-viceguvernatorul sau viceguvernatorul Băncii Naționale a României, cu excepția celor prevăzute la alin. (2) lit. c) și la alin. (3) lit. a) și b), a căror aplicare este de competența Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României. Actele trebuie să cuprindă descrierea faptei și a circumstanțelor acesteia și temeiul de drept al dispunerii sancțiunii administrative, măsurii sancționatoare sau măsurii de supraveghere.

(10) Actele prevăzute la alin. (9) pot fi contestate potrivit art. 27 alin. (15) din Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare.

(11) Constatarea faptelor prevăzute la alin. (1) ce intră în competența Autorității de Supraveghere Financiară se face de către structurile de specialitate din cadrul Autorității de Supraveghere Financiară, iar aplicarea sancțiunilor administrative, măsurilor sancționatoare și măsurilor de supraveghere prevăzute la alin. (2) - (5) se realizează de către Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, în condițiile art. 21² alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare.

(12) Deciziile adoptate de Autoritatea de Supraveghere Financiară prin care sunt dispuse sancțiunile administrative, măsurile sancționatoare și măsurile de supraveghere, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, se motivează în mod corespunzător și pot fi atacate la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ și fiscal, prin derogare de la prevederile art. 7 alin. (1) și art. 11 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la data comunicării acestor acte.

(13) Dispozițiile art. 27 alin. (19), respectiv ale art. 44 alin. (6) din Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

ARTICOLUL 27

Exonerarea de răspundere

Aplicarea, cu bună-credință, a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență de către persoane fizice și/sau juridice nu poate atrage răspunderea disciplinară, civilă sau penală a acestora.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale și tranzitorii

ARTICOLUL 28

Nominalizarea reprezentanților în Consiliu

Nominalizarea reprezentanților autorităților și instituțiilor publice în Consiliu se face în termen de 5 zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

ARTICOLUL 29

Abrogarea

Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă Legea nr. 206/2005 privind punerea în aplicare a unor sancțiuni internaționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 12 iulie 2005.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul afacerilor externe,

Anton Niculescu,

secretar de stat

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

București, 4 decembrie 2008.

Nr. 202.

ANEXĂ

Sectoare de servicii supuse sancțiunilor internaționale pentru care operatorii economici pot solicita autorizații de export

1. Servicii de contabilitate
2. Servicii de audit, audit statutar, evidență contabilă, consultanță fiscală
3. Servicii de consultanță în afaceri și management
4. Servicii de relații publice
5. Servicii de arhitectură și inginerie
6. Servicii de consultanță juridică
7. Servicii de consultanță în domeniul informatic
8. Servicii de cercetare de piață și de sondare a opiniei publice, servicii de publicitate
9. Servicii de testare și analiză tehnică
10. Servicii de produse software destinate gestionării întreprinderilor și de produse software destinate proiectării și fabricării industriale, astfel cum sunt enumerate în anexa XXXIX la Regulamentul UE 833/2014, cu modificările și completările ulterioare
11. Furnizare de asistență tehnică, servicii de intermediere sau alte servicii legate de produsele și serviciile menționate la art. 5n alin. (1), (2), (2a) și (2b) din Regulamentul UE 833/2014, cu modificările și completările ulterioare.